

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΓΓΥΣ.

Οὐδὲν τὸ μεσολαβοῦν. — Τὸ ἔργον διὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἰδρύσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ. — Αἱ μαρτυρίαι τῶν προφητειῶν συμπέπτουσιν. — Οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου διαβλέπουνσι πολλά. — Οἱ ἀγνοοῦντες ἐκ τῶν ἁγίων βλέπουνσι μᾶλλον εὐκρινῶς. — Εἶναι σπουδαῖον διὰ πάντας τὸ ἔχειν ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν ὀρθάν διεύθυνσιν.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΓΓΥΣ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας τοῦ Αντιρωτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ὁμόφωνος μαρτυρία τῶν προηγηθέντων κεφαλαίων. Οὐδὲν ὑπάρχει τὸ μεσολαβοῦν. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1872 ζῶμεν εἰς τὴν ἐβδόμην χιλιετηρίδα. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὰς βασιλείας τῶ ἐθνῶν δοθείσης ἐξουσίας ἀνάγκη νὰ λήξῃ μετὰ τοῦ ἔτους 1914. Τὸ μέγα ἀντιτυπικὸν Ἰωβιλαῖον, οἱ Καιροὶ τῆς Ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων, ἔσχε τὴν ἀρχὴν του εἰς τὸ ἔτος 1874, ὁπότε ἦν ὁ διωρισμένος καιρὸς τῆς παρουσίας τοῦ Μεγάλου Ἀποκαταστάτου. Ὁ τρόπος τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ, συμφωνοῦσιν ἀκριβῶς πρὸς τὰς ἐν ταῖς προφητείαις παρεχομένας σχετικὰς λεπτομερείας. Τὰ τελικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς παρουσίας οἰκονομίας, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐξητάσαμεν, εἰσὶν ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ πρὸς ἐκεῖνα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τύπου. Ὁ Ἡλίας ἦλθε, καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὡς προελέχθη· ἡ δὲ προορηθεῖσα κατάρα — τὸ ἀνάθεμα — ὁ καιρὸς τῆς μεγάλης θλίψεως — ἤδη ἐπικεῖται. Ὁ Ἄνθρωπος τῆς Ἀνομίας ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ αὐτοῦ δυσμορφίᾳ, καὶ ἔχει σχεδὸν διατρέξει τὴν προφητευθεῖσαν πορείαν του. Ἡ ἵδρυσις λοιπὸν τῆς ἀπ' αἰώνων ἐπαγγελθείσης Βασιλείας τοῦ Μεσσίου εἶναι συνεπῶς τὸ μέγα ἐνώπιον ἡμῶν γεγονός. Οὐχὶ μόνον, ἀλλ' ἡ ἐγκατάστασις τῆς Βασιλείας αὐτῆς εὐρίσκεται ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ. Ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς τοῦτο ὑπονόμευσις καὶ ἀνατροπὴ τῶν βασιλειῶν τοῦ

κόσμον τούτου, τῶν ὑπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους — τὸν «ἄρχοντα τοῦ παρόντος αἰῶνος», εἶπεν ἤδη πράγματα ὁρατὰ μέχρι βαθμοῦ τινος καὶ εἰς τὸν φυσικὸν ἀκόμῃ ὀφθαλμὸν τῶν τέκνων τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ ταῦτα διαβλέπονται πολὺ μᾶλλον εὐκρινέστερον παρὰ τῶν ἀτεινίζόντων ἐπὶ τῶν λαμβανόντων χώραν γεγονότων διὰ μέσου τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, καλῶς προσαρμοζόμενος, φέρει τὰ ἀπώτατα ζητήματα καὶ ἀποτελέσματα ἔγγυς τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ καθιστᾷ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ εἰς θέσιν νὰ διακρίνωσι τὰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας ὁ φυσικὸς ὀφθαλμὸς ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ, ὡς ἐπίσης τὰς κυρίας ἀπόψεις τὰς ὁποίας οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ φιλόσοφοι τοῦ κόσμου βλέπουν μόνον ἐν ἀμυδρᾷ σκιαγραφίᾳ. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμῃ οἱ κατὰ κόσμον σοφοὶ δύνανται ἤδη νὰ διακρίνωσι τὴν κοινωνικὴν καταιγίδα ἀφρίζουσαν, καθ' ὅσον τὸ κράτος τῆς ἀμαθείας ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς μεγαλειτέρας ἐν γένει γνώσεως καὶ τῆς προσωπικῆς ἀνεξαρτησίας. Καίτοι δ' οὗτοι ματαίως ἐλπίζουν ὅτι θέλει λάβει χώραν ἄγνωστός τις καὶ ἀπροσδόκητος εὐνοϊκὴ τροπὴ τῶν πραγμάτων, ἐντούτοις, ὡς ἐν ταῖς Γραφαῖς περιγράφεται, αἱ καρδίαι αὐτῶν ἀποψυχοῦσιν ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων εἰς τὴν οἰκουμένην δεινῶν — διότι βλέπουν τὸ σάλευμα τῶν συμβολικῶν οὐρανῶν ὃν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ κατανοοῦσιν ὅτι μὲ τοιοῦτον σάλευμα, καὶ τοιαύτην κατάλυσιν τῶν δυνάμεων τῆς πλάνης, τῶν προλήψεων καὶ θρησκευτικῶν περιορισμῶν, δι' ὧν συγκρατοῦνται ἤδη τὰ πλήθη τῶν λαῶν, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο εἰμὴ βία καὶ ἀναρχία.

Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀγρυπνοῦντας ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς πίστεως, οἵτινες κέκτηνται τὸ προνόμιον νὰ κρίνωσι τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀφ' ἧς κρίνει ταῦτα ὁ Κύριος, οὐχὶ μόνον ἡ δοριμύτης τῆς θλίψεως τυγχάνει μᾶλλον εὐκρινέως, ἀλλ' ἐπίσης τὰ εὐλογητὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα, χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, μέλλει αὕτη νὰ ἐπιφέρει διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Χιλιετοῦς Βασιλείας. Τοῦτο δ' εἶναι μεγάλη παρηγορία, καὶ περισσότερον παρὰ ἀντιστάθμισμα δι' ὅσας τὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας ἠθέλομεν τυχὸν ὑποστῆ ἡμεῖς ἢ οἱ ἀγαπητοὶ ἡμῶν.

Αἱ δὲ περὶ χρόνων καὶ καιρῶν προφητεῖαι αὐταὶ ἐδόθησαν ἡμῖν ἐν μέρει πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἔχωμεν τὴν παρηγορίαν ἐκ τῆς γνώσεως ταύτης, καὶ μὴ διατελῶμεν ἐν ἀμφιβολίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ. Ἐτερος λόγος, ὡσαύτως, ἦν ἵνα ἡμεῖς, ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς βασιλείας αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διατελῶμεν ἐν γνώσει τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἤδη λαμβάνουσι χώραν, καὶ ὦμεν εἰς θέσιν νὰ μαρτυρήσωμεν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ κλπ., εἰς τὰ ὅποια, καίτοι οὐδεμίαν ἤδη οἱ ἄνθρωποι παρέχουσι προσοχήν, μεγάλως ὁμως θέλουσιν ταῦτα εὐεργετήσῃ αὐτοὺς μετ' οὐ πολὺ, καὶ βοηθήσῃ αὐτοὺς ὅπως ταχύτερον ἀναγνωρίσωσι τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ὁλοκλήρως προσεγγίζουσαν ἡμέραν τῆς ὁργῆς. Ἄλλος τις σκοπὸς τῶν προφητειῶν αὐτῶν εἶναι ὅπως, οἱ πιστοί, ὠπλισμένοι καὶ ὠχυρωμένοι οὕτω διὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δυνηθῶσι νὰ σταθῶσι σταθεροὶ καθ' ὃν χρόνον τόσοι θέλουσι πίπτει εἰς ἀπιστίαν καὶ ποικίλας ἄλλας ἀπατηλὰς πλάνας, αἵτινες θέλουσιν ἐπελάσει ἐπὶ τοῦ «Χριστιανισμοῦ». Καὶ προσέτι ἄλλος σκοπὸς αὐτῶν εἶναι νὰ προσδόσωσιν τόνον καὶ ἔμφασιν ἐπὶ τοῦ ὅλου Σχεδίου τῶν Αἰώνων: διότι τυγχάνει γενικῶς παρατηρημένον ὅτι, ἐνῶ ἡ πρώτη ἀντίληψις τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου σχεδίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀποβλέποντος τὴν εὐλογίαν ὅλου τοῦ κόσμου μέσω τῆς Ἐκκλησίας, καὶ κατὰ τὸν Χιλιετῆ αἰῶνα, πληροῖ χαρᾶς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν αὐτοῦ τέκνων, καὶ διεγείρει εἰς ἄκρον τὸν ζῆλον αὐτῶν, ἐν τούτοις, καθ' ὅσον αἱ πρὸς φωτισμὸν ἄλλων προσπάθειαι τῶν γίνονται ἀποδεκταὶ μετὰ ψυχρότητος, καὶ καθ' ὅσον οὗτοι εὐρίσκουσιν ὅτι ὀλίγοι μόνον, σχετικῶς, ἔχουσιν «ὦτα ἀκούειν», ἀναπτύσσεται οὕτως ἐν αὐτοῖς ἡ τάσις ὅπως ἐπαναπαυθῶσιν εἰς τὴν ἐν ἡσυχίᾳ ἀπόλαυσιν τῆς πολυτίμου ταύτης γνώσεως, εἰς τρόπον ὅστις ἠθέλην ἐπιφέρει ὅσον τὸ δυνατὸν ὀνιγωτέραν μομφὴν καὶ ἐναντίωσιν.

Γνωρίζων τὴν φυσικὴν ἡμῶν αὐτὴν ἀδυναμίαν ὁ Κύριος ἡμῶν ἐπρομήθευσε τὴν περὶ καιρῶν προφητείαν αὐτὰς ὡς διεγερτήριον μέσον ὅπως ἀφυπνίσῃ καὶ ζωογονήσῃ ἡμᾶς τελείως, καὶ τηρήσῃ ἡμᾶς ὁρῶντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Εὐρισκόμενοι ἤδη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ, ἔργον θερισμοῦ δέον νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν χρόνον, τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰς σκέψεις τῶν δουλῶν τοῦ Κυρίου. οἵτινες τόρα, ὡς οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, εἶναι ὠρισμένοι νὰ ἐργασθῶσιν ἔργον θεριστῶν (Ἰωάν. δ 35—38) Ἄς προσπαθήσῃ ὁθεν πᾶς τις ἐξ ἡμῶν νὰ κάμῃ ὅ,τι ἡ χεὶρ του εὐρίσκει νὰ κάμῃ, ἐν ὑπακοῇ πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀρχιθεριστοῦ Πλὴν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μᾶλλον εἰδικωτέραν ἐξέτασιν τοῦ χρόνου, ὡς καὶ τὴν τάξιν τῶν γεγονότων ἐν τῷ παρόντι «θερισμῷ», ἀνάγκη νὰ παραπέμψωμεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν ἐπόμενον τόμον τῆς σειρᾶς ταύτης, ἐν τῷ ὁποίῳ συγκεντροῦνται καὶ διασαφίζονται τα συμπεράσματα τῶν προεκτεθέντων, καὶ ἕτεραι περὶ καιρῶν προφητεῖαι, καὶ ἀποδεικνύονται τὰ διάφορα προφητευθέντα σημεῖα καὶ αἱ μαρτυρίαι αἱ ἐπιβεβαιοῦσαι τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ἐν τῷ ἐν λόγῳ Τρίτῳ τόμῳ ἀποδεικνύεται ὅτι, «Ὁ Ἐσχατος καιρός ἦ ὁ «Καιρός τοῦ τέλους» ἦλθεν» ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς προσδοκίας διὰ τὴν Βασιλείαν ἐπληρώθησαν ὅτι ὁ καθαρισμὸς τοῦ Ἀγιαστοῦ ἐπετελέσθη ὅτι τὸ μέγα ἔργον τοῦ θερισμοῦ βαίνει προχωροῦν ὅτι ἡ ἀνασύναξις τοῦ Ἰασηλ εἶναι ὁρατὴ πλέον ὅτι ἡ Μάχη τῆς Μεγάλης ἡμέρας τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἐπικείται καὶ ὅτι ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἐνδόξου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν ὠρισμένον καιρὸν, εἰς τὸ τέλος τῶν Καιρῶν τῶν Ἐθνῶν, εἶναι ἀναντίρρητος ἀλήθεια Ἐπὶ πλέον, δεικνύεται ἐκεῖ τὸ ἔργον τῶν ἁγίων κατὰ τὸν θερισμὸν, ἡ λῆξις τῆς «ἄνω κλήσεως», καὶ ἡ «ἀλλαγὴ» τῶν ἁγίων ἐκείνων, οἵτινες «ζῶσι καὶ ἐναπομένουσιν» Ἐπίσης ἐν τῷ ρηθέντι τόμῳ δεικνύεται ὅτι, ἡ Μεγάλη Πυραμὶς τῆς Αἰγύπτου εἶναι μία ἐκ τῶν Μαρτύρων τοῦ Θεοῦ (Ἡσα ιθ 19, 20), τῆς ὁποίας ἡ ὑπερθαύμαστος ἀγγελία εἶναι πλήρης καὶ τελεία ἐπιβεβαίωσις τοῦ Θείου σχεδίου τῶν αἰώνων, ὁμοῦ μετὰ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν αὐτοῦ. —